

بررسی مطلوبیت پل های عابر پیاده مناطق ۵ و ۱۱ شهر شیراز

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۲/۲۳

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۱/۲۱

کد مقاله: ۴۴۰۲۴

محمدرضا شهریاری*

چکیده

مقاله حاضر درصدد بررسی کیفیت پل های عابر پیاده منطقه ۵ و ۱۱ شهر شیراز می باشد. این مقاله به روش پیمایشی و از نوع توصیفی - مقطعی انجام گرفت. ۲۷۳ نفر از عابرین پیاده به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه ای مشتمل بر ۶ سؤال از مشخصات فردی - اجتماعی و ۲۸ سؤال (با چهار هدف ویژه) از کیفیت پل های عابر پیاده بر اساس طیف لیکرت بود. جهت بررسی رابطه بین برخی از مشخصات جمعیتی و نمرات پاسخ گویان از آزمون X² استفاده شد. همچنین امتیاز داده های به دست آمده از مطالعه به وسیله روش های آماری توصیفی، آزمون های تفاوت میانگین (T-test و One-Way ANOVA)، آزمون آماری رگرسیون و محاسبه ضریب پیرسون با استفاده از نرم افزار SPSS13 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. بررسی جمع امتیازات مربوط به اهداف ویژه نشان داد که در منطقه ۳ شهرداری، بیشترین درصد (۵۹) پل های عابر پیاده با داشتن ۴۷ الی ۹۱ امتیاز، دارای کیفیت نیمه مطلوب و کمترین درصد (۱/۴)، با داشتن ۱ الی ۴۶ امتیاز از وضعیت نامطلوب برخوردار بوده اند. ۲۴/۳ درصد از افراد با داشتن ۹۲ الی ۱۴۰ امتیاز در سطح مطلوب بوده اند. تفاوت میانگین نمرات افراد نمونه بر اساس نتایج آزمون فریدمن معنی دار بود. نتایج آزمون کای دو (X²) نشان داد که بین متغیر گروه های سنی، وضعیت تأهل، جنس، میزان تحصیلات، نوع اشتغال، میزان درآمد و کیفیت پل های عابر پیاده در منطقه ۵ و ۱۱ شهرداری شیراز در بین افراد نمونه، اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.01$). بنابراین به منظور استفاده بهینه از امکانات و منابع ترافیکی و شهری چاره ای جز به کارگیری روش های تشویقی و هدایتی و نیز ارتقاء کیفیت پله ای عابران پیاده نیست.

واژگان کلیدی: ارزیابی و کیفیت، فضاهای شهری، پل های عابر پیاده، شهرداری شیراز.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری موسسه آموزش عالی اپادانا،

Mohammadrezashahriari75@Gmail.Com